

INDEX THESIUM

DE SACRAMENTO EUCHARISTIÆ

TH. I.	Tractationis partitio ex doctrina Concilii Tridentini	Pag. 3
TH. II.	Quomodo philosophia se habeat ad interpretationem verbi Dei, et nominatim verborum promissionis ac institutionis ss. Eucharistiae	” 5
TH. III.	Demonstratio realis praesentiae corporis et sanguinis Christi in Eucharistia ex verbis promissionis	” 12
TH. IV.	Demonstratio realis praesentiae corporis et sanguinis Christi in Eucharistia ex verbis institutionis	” 34
TH. V.	Confutatio obiectionum quas deducunt ex ratione sacramenti, et ex locutionibus biblicis, quas dicunt sacramentales.	” 56
TH. VI.	De <i>significatione</i> et <i>demonstratione</i> pronominis <i>hoc</i> in verbis institutionis	” 67
TH. VII.	De sensu invocationis Spiritus Sancti in liturgiis orientalibus.	” 74
TH. VIII.	Demonstratio realis praesentiae ex traditione et universali consensione, prout exhibetur testimoniis disertis.	” 83
TH. IX.	Demonstratio eiusdem fidei universalis ex modo, quo ss. Patres assumunt hoc dogma instar principii in controversiis de aliis catholicae doctrinae capitibus	” 123
TH. X.	Explicatio veri sensus in quibusdam obscurioribus locutionibus ss. Patrum	” 129

TH. XI.	Totus Christus sub utraque specie, et sub quavis parte specierum realiter praesens est	Pag. 155
TH. XII.	De dogmate transubstantiationis distincto ab utroque articulo praesentiae corporis Christi et absentiae panis ac vini	" 181
TH. XIII.	De propria notione transubstantiationis	" 190
TH. XIV.	Demonstratio dogmatis de transubstantiatione ex traditione divino-apostolica	" 195
TH. XV.	Demonstratio eiusdem dogmatis ex ipsis verbis consecratoriis	" 252
TH. XVI.	De obiectiva realitate specierum sacramentalium	" 270
TH. XVII.	Effectus sacramenti est nutritio animarum per charitatis perfectionem.	" 294
TH. XVIII.	De modo, quo ss. sacramentum sanctificat	" 299
TH. XIX.	De effectu ss. sacramenti in corpora suscipientium	" 302

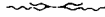

DE SACRIFICIO

TH. I.	De agnoscenda Dei maiestate per cultum etiam externum	" 307
TH. II.	De peculiari ac propria ratione actuum cultus religiosi, quibus sacrificia constant	" 309
TH. III.	De nomine sacrificii proprio et improprio seu analogico.	" 319
TH. IV.	De ratione typica sacrificiorum veteris testamenti.	" 323
TH. V.	Quomodo Christus ut caput pro membris dederit se ipsum substitutionem pro genere humano.	" 326

TH. VI.	Christus in ipsa incarnatione constitutus est sacerdos	Pag. 329
TH. VII.	Consummatio meriti et satisfactionis Christi pro nobis in sacrificio crucis	» 333
TH. VIII.	Sacrificium unicum cruentum ad consumptionem meriti non excludit sacrificium perenne ad eiusdem meriti applicationem	» 335
TH. IX.	Veritas sacrificii Eucharistiae demonstratur ex perpetua et universali traditione	» 339
TH. X.	Veritas sacrificii Eucharistiae demonstratur ex eius promissione Mal. I. 11.	» 348
TH. XI.	Veritas sacrificii Eucharistiae demonstratur ex verbis institutionis	» 355
TH. XII.	Est idem sacrificium etiam propitiatorium.	» 363
TH. XIII.	De modo propitiationis et impetrationis in hoc sacrificio	» 367
TH. XIV.	Quomodo se habeat definitio <i>sacrificii in genere</i> ad demonstrationem veritatis sacrificii in Eucharistia	» 379
TH. XV.	Sacrificium hoc incruentum esse relativum ad sacrificium cruentum in cruce, demonstratur ex ipsa insita ratione ac forma, qua est institutum	» 383
TH. XVI.	Declaratur intestina ratio formalis, qua sacrificium Missae sit sacrificium verum ac proprium.	» 388

INDEX RERUM

A

- Accidens: eius conceptus declaratur, 267; quid differat a specie, 282.
Agnus paschalis: an verba quibus fuit institutus, sint parallela cum verbis eucharisticis, 66.
Alliacensis solus inter scholasticos saeculi XV. dubitavit, an transubstantiatio esset articulus fidei, 207; falso asseritur fautor sententiae, quae dicit species eucharisticas esse phaenomenicas non reales, 287 sq.

B

- Berengarius in quo fuerit haereticus, 197.
Bona Card. eius de Missa tractatus, 419.

C

- Caesario data epistola quo sensu dicat, naturam panis manere in Eucharistia, 139.
Caro Christi in Eucharistia vivifica, 301.
Cartesiani: vide species.
Charitas in aliis sacramentis ordinatur ad aliud, in Eucharistia ad seipsam, 296.
Christus in Eucharistia an habeat sensuum externorum exercitium, 178; qualis sit eius vita in Eucharistia, 179; in Eucharistia sanctificat operatione theandrica, in qua humanitas est instrumentum coniunctum, 302; humanitas Christi non est solum causa moralis sed et physica gratiae, 300; in ipsa incarnatione sacerdos factus est, 329; in oblatione eucharistica non de novo meretur, 415; in coelo an dici possit hostia, 412.
Cienfuegos: eius sententia de operatione sensuum externorum Christi in Eucharistia, 179; eius singularis opinio de essentia sacrificii eucharistici, 401.
Circumcisio: an verba, quibus est instituta, sint parallela cum verbis institutionis Eucharistiae, 64.
Communio sub duplici specie non praecipitur, 31; quem locum teneat communio in sacrificio, 417.
Concomitantia, 156.
Concupiscentia ab Eucharistia temperatur, 305.

- Consecratio Eucharistiae quibus verbis fiat, 75; liturgiae orientales quomodo explicandae, 80; consecratio unius speciei an sit sacrificium, 415.
- Conversio quid importet, 190 sq.
- Corpus Christi in Eucharistia quo sensu dici possit spiritale, 163; eius relatio ad species, ad se ipsum in statu connaturali, et ad corpus mysticum, 140; 142; 146; corpus Christi eucharisticum idem, quod natum ex Maria V., 153; quomodo existat sub speciebus eucharisticis, 161; Lessii explicatio, 164; 169; an corpus Christi in Eucharistia *adducatur* vel *producat*, 238; Patres communiter dicunt, corpus et sanguinem Christi fieri et effici in Eucharistia, *ibid.* Qualis sit relatio corporis Christi ad species eucharisticas, 242; quomodo ea quae praedicantur de speciebus, praedicantur etiam de corpore Christi, *ibid.* Corpus Christi quamdiu maneat sub speciebus, 241. Comparatio modi existendi corporis Christi connaturaliter et sacramentaliter, 407.
- Corpus nostrum quomodo non solum mediate per animam, sed probabiliter etiam immediate supernaturalia dona accipiat in communicatione corporis et sanguinis Domini, 305.
- Corpus: quid corpori organico sit essentiale, quid non, 167 sq.
- Corruptio specierum, 293.
- Cyrillus non ea dicit, quae ei tribuit D. Pusey, 248; quo sensu dixerit panem mutari in *ἐνσπευμα* corporis Christi, 250. 251.

D

- Destructio quomodo sit forma sacrificii, 309; fiebat in sacrificiis veteris testamenti, 313.
- Dionysius Al. eius locus de essentia sacrificii eucharistici notandus, 399.
- Disciplina arcani causa, cur PP. saepe obscurius de Eucharistia locuti, 129; observata ab Augustino, 147.
- Δυναμῆς* apud PP. saepe significat essentiam, 250.

E

- Eucharistia: quot mysteria in ea contineantur, 10; eius necessitas, 28; effectus in anima, 28. 296; in corpore, 303; eius promissio, 12; eius institutio, 34; quo sensu Eucharistia dicatur panis, 227; omnia sacramenta ordinantur ad Eucharistiam, 296.
- Examen philosophicum de possibilitate sensus proprii verborum Christi promittentis et instituentis Eucharistiam an instituendum, 5.
- Exinanitio Christi in Eucharistia, 180. 400; per eam explicatur forma sacrificii eucharistici, 402.
- Extensio quomodo se habeat ad corpus, 167.

F

Forma consecrationis: vide Consecratio.

G

Gelasius: quo sensu dixerit, manere in Eucharistia substantiam panis et vini, 138.

Genimen vitis: apud Matthaëum et Marcum quomodo intelligendum, 245.

Gnostici: quid de Eucharistia sentirent, 124. 132.

Grabius: eius absurda interpretatio, quod PP. crediderint panem transire in corpus Christi manente materia, 233; fassus est sacrificium eucharisticum traditum ab Apostolis, 340.

Gratia: eius habitus requiritur ad suscipiendam Eucharistiam, 297.

Gregorius Nyss. quaedam obscura eius locutio, 217; eius declaratio sacrificii Eucharistiae, 398. 399.

H

Haeretici fere omnes ante saeculum XI. praesentiam realem confessi sunt, 125; quidam obcuri nominis eam negarunt, ibid.

Hilarius: eius loci a Pusey inducti vera lectio et interpretatio, 246.

Humanitas Christi: vide Christus, Corpus Christi.

I

Inoelastae realem praesentiam non negarunt, 103. 126.

Impanatio a Berengario primum excogitata, 198.

Infantes: an sit eis necessaria Eucharistia, 29. 150.

Ioannis Parisiensis error de corpore Christi panem sustentante refellitur, 263.

L

Lanfrancus: eius animadversio utilis ad intelligendam Patrum doctrinam de Eucharistia, 143.

Lessius praeclare explicat modum existendi corporis Christi in Eucharistia, 164 nota; 169 nota; eius sententia de essentia sacrificii eucharistici, 393.

M

Malachias: eius de sacrificio eucharistico vaticinium, 348.

Manducare carnem an possit metaphoricè accipi, 22.

Manducatio corporis triplex: sacramentalis, spiritualis, capharnaitica, 149.

Manichaei: eorum de Eucharistia doctrina, 125. 132.

- Marcus Gnosticus praesentiam sanguinis Christi in calice agnovit, 124.
Martyrium non est sacrificium, 317.
Materia panis: eam in Eucharistia manere error est, diversus tamen ab errore Lutherano de transubstantiatione, 204.
Metaphorae qua lege adhibendae, 217.
Miraculum ad realem praesentiam demonstrandam, 109. 126.
Missae sacrificium perenne: quomodo concilietur cum doctrina s. Pauli ad Heb., 335; non est solum sacrificium latreuticum sed impetratorium et propitiatorium, 363; Missae anniversariae pro defunctis antiquissimae, 367; eius valor unde sit, qualis, et quantus, 367; fructus Missae generalis, specialis, specialissimus, 377; applicatio Missae, 372; Missa in Parasceve, 417.
Monophysitae: quid de Eucharistia sentirent, 103. 127. 137.

N.

- Nestoriani: quid de Eucharistia sentirent, 127.
Nicolaus II. quo sensu Berengarium profiteri iusserit « corpus Christi in veritate manibus tractari, » 243.

P.

- Pallavicinus Card. eius sententia de essentia conversionis, 193.
Panis: an sit signum corporis Christi, 36; in transubstantiatione an dici possit annihilari, 194; in pane et in vino dari corpus et sanguinem Christi, quo sensu dictum a Patribus, 247; unio hypostatica panis cum corpore Christi repugnat doctrinae revelatae; naturam panis in Eucharistia remanere sine mutatione, nisi quod sustentetur a corpore Christi, absurde excogitatum, 262. sq. Panis et vinum in ordine ad sacrificium eucharisticum, 416.
Panes propositionis erant sacrificium, 313; destruebantur et ipsi, ibid.
Paulus Samosatenus sanguinem Christi in eucharistia praesentem fatetur, 127.
Peccata venialia quomodo remittantur per sacramentum Eucharistiae ex opere operato, 298.
Petra consequens in deserto Israelitas quid significet apud Paulum, 62; de ea Rabbiorum commenta, 63.
Praesentia realis demonstratur ex Scripturis, 12. 34; ex traditione, 83; loca PP. difficilia explicantur, 129; distinguendus est modus quo est et modus quo fit praesens corpus Christi, 187.
Professio fidei Ecclesiae orientalis schismatica, 209.
Pronomen demonstrativum: distinguenda eius significatio et demonstratio, 67; in forma consecrationis num adiective, an substantive accipiatur, 71.
Pusey Dr. insigni fallacia affirmavit, impanationem fuisse sententiam

liberam in scholis usque ad saeculum XV, 200; truncate citat Hesychium, 228; pervertit sensum Hilarii, 246; Cyrilli, 250; falso tribuit Patribus, quod dicunt *sub pane* vel *cum pane* contineri corpus Christi, 247; Doctores catholicos calumniatur, 200. 254.

Q

Quantitas corporis quomodo manere possit sine corpore, 291.

R

Replicatio corporis: eius diversi modi, 173; non repugnat metaphysice essentiae corporis, *ibid.*; solvuntur obiectiones, 175.

Resurrectio corporis gloriosa Eucharistiae fructus, 303; non per efficientiam physicam sed moralem, 305.

S

Sacrificium: eius analysis, 309; definitio, 318; quomodo differat a sacramentis, 321; sacrificium crucis, 326; sacrificia V. T., 312. 323; sacrificium eucharisticum, 339; formalis ratio sacrificii eucharistici in quo sit, explicatur, 388 sq.; difficultates solvuntur, 404; sacrificium eucharisticum in ultima coena, 418; unitas sacrificii eruenti et incruenti, 418. 385. nota.

Scotus a Dr. Pusey calumniosissime exponitur, 205.

Species: quid hoc nomen significet, 282.

Species eucharisticae: quaestio de earum realitate est theologica, 271; earum realitas demonstratur, 273. 280; Cartesiani omnium primi dixerunt, species esse phaenomenicas, 277. Hypothesis proposita ad explicandum, quomodo species maneant sine substantia, 290 sq.; species probabilius non concurrunt instrumentaliter ad productionem gratiae, 300; quomodo corrumpantur, 293; quomodo nutriant, 243; quam partem habeant in sacrificio eucharistico, 416.

Suarezius: eius explicatio de essentia sacrificii eucharistici, 394.

Substantia: eius conceptus declaratur, 265.

Syriaca lingua an careat verbo *significare*, 55.

T

Tertullianus quo sensu dixerit, Eucharistiam esse figuram corporis Christi, 140. 141 nota; et « Christum pane corpus suum repraesentare, » 154.

Theophylactus non ea dicit, quae ei tribuit Dr. Pusey, 248; quo sensu dixerit, panem transmutari in virtutem corporis Christi, 250.

Theodoretus: eius textus obscurus explicatur, 137.

Thomas Waldensis: eius opus probatum a Martino V., 284.

Transubstantiatio: est dogma distinctum a reali praesentia Christi, et a desitione panis, 181; est nomen maxime idoneum, 187; demonstratur ex traditione, 195; quo sensu aliqui scholastici dixerint, illam ex Scriptura demonstrari non posse, 253; potest demonstrari ex Scripturis etiam solis, 255 sq.; Hiquaei obiectio solvitur, 260; errores, in quos inciderunt scriptores quidam mediae aetatis, 261; difficultates contra transubstantiationem, 245; praeclara similitudo ad declarandam transubstantiationem, 233; in transubstantiatione eucharistica inveniuntur omnia requisita ad conversionem proprie dictam, 235. sq.

V

Vasquez: eius sententia de essentia sacrificii eucharistici, 388; est insufficientis, 390. sq.
Verbum substantivum apud Syros, 55.

W

Wicleffus: eius circa transubstantiationem errores, 283.

Z

Zwinglius: eius nocturna visio, 50; eius capitale argumentum, 61. .

ERRATA

CORRIGE

Pag. Lin.

4	11	sacrificio	sacrificii
12	27	multiplicationes	multiplicationem
352	nota l. 7.	indic.	Iudic.